

In het januari-nummer van Nature Biotechnology beschrijven medewerkers van Paul Janssen Futurelab van het LUMC, ZonMw en het CHDR de question-based clinical development methode waarmee onderzoekers de meest efficiënte route voor de ontwikkeling van nieuwe medische interventies vooraf kunnen bepalen.

De discussie over de oplopende kosten van de gezondheidszorg heeft de vraag opgeworpen of de universiteiten en UMC's een grotere rol kunnen spelen bij het ontwikkelen van nieuwe medische interventies waaronder geneesmiddelen en medical devices.

Onderzoek naar nieuwe interventies in eigen hand

Bij de discussie wordt onder andere gepleit om m.n. de vroege fase van het (klinisch) onderzoek door de universiteiten, UMC's en ziekenhuizen meer in eigen hand te houden. Pas wanneer uit de eerste klinische studies blijkt dat de nieuwe interventie veelbelovend is, zou een overeenkomst voor de verdere klinische ontwikkeling gesloten kunnen worden met de industrie met afspraken over de hoogte van de vergoedingen voor het gebruik van de nieuwe interventie door patiënten na toelating op de markt.

Ontwikkelprogramma

Om deze ambitie te kunnen verwezenlijken is het belangrijk dat voorafgaande aan de uitvoering van *investigator-initiated* klinisch onderzoek de (academische) onderzoekers strategisch nadenken over het opzetten van een efficiënt ontwikkelprogramma. Een dergelijk programma strekt aanzienlijk verder dan het opstellen van een individueel klinisch protocol voor één klinische studie. Daarbij is het van belang om zowel met de wetenschappelijke vragen als met de financiële aspecten rekening te houden. Op dit moment hebben de (academische) onderzoekers in ons land hier nog weinig ervaring mee. Om zich hierin te bekwamen kunnen de (academische) onderzoekers gebruik maken van de zo geheten *question-based clinical development* methode.